

Dictamen en relació amb la consulta formulada per la Delegada de Protecció de Dades d'un ajuntament sobre la instal·lació de càmeres de videovigilància en edificis patrimonials de l'ajuntament.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta formulada per la Delegada de Protecció de Dades (DPD) d'un ajuntament sobre la instal·lació de càmeres de videovigilància en edificis patrimonials de l'ajuntament.

En concret l'ajuntament exposa que té alguns edificis d'habitatges de titularitat municipal, que són gestionats per una empresa pública de capital íntegrament municipal i que la major part dels habitatges estan llogats.

Segons s'indica, l'empresa pública planteja la possibilitat d'instal·lar càmeres de videovigilància als espais comuns d'aquests edificis, en concret al passadís d'entrada i l'accés a l'ascensor. La DPD manifesta que aquest tractament es trobaria emparat pel que disposa l'article 22.1 de la LOPDGDD.

En aquest context sol·licita un dictamen relatiu a la possibilitat que sigui la policia municipal qui exerceixi el control de les càmeres i respecte al procediment a seguir en relació amb la instal·lació del sistema de videovigilància.

Analitzada la consulta, vista la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, informo del següent:

I

(...)

II

La consulta parteix de la premissa que la instal·lació d'un sistema de videovigilància en els espais comuns (passadís d'entrada i accés a l'ascensor) dels edificis d'habitatges de titularitat municipal (que estan llogats) per a vetllar pel bon manteniment del patrimoni municipal es trobaria emparat pel que disposa l'article 22.1 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD).

Partint d'aquesta premissa la DPD sol·licita un pronunciament de l'Autoritat respecte a la possibilitat que sigui la policia municipal qui exerceixi el control de les càmeres instal·lades en els habitatges de titularitat municipal i el procediment a seguir.

Cal posar de manifest que a la consulta s'indica que la finalitat del tractament és vetllar pel bon manteniment del patrimoni, però no s'aporta informació ni sobre la ubicació concreta i

enfocament de les càmeres, ni sobre la valoració de la necessitat de la implantació d'un sistema tan intrusiu com la videovigilància en uns habitatges que, tot i ser de titularitat municipal estan llogats a particulars, essent, per tant, el seu domicili particular amb la consegüent afectació en la seva privacitat.

En conseqüència abans d'analitzar la possibilitat que sigui la policia municipal qui exerceixi el control de les càmeres de videovigilància escau fer una anàlisi sobre l'adequació del sistema a la normativa de protecció de dades.

III

D'acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), d'ara endavant RGPD, la normativa de protecció de dades s'aplica als tractaments que es duiguin a terme sobre qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.

La instal·lació de càmeres de videovigilància als espais comuns dels edificis d'habitatges de titularitat municipal, en la mesura que comporta la gravació de les imatges de les persones que accedeixen a les zones comunes d'aquells edificis suposa un tractament de dades personals que es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals, en concret, l'RGPD, la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) i, específicament, a la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància, en allò que no hagi estat modificada per l'RGPD i l'LOPDGDD.

Tot tractament de dades ha de complir amb els principis recollits a l'article 5 de l'RGPD. D'aquests principis, analitzarem, en primer lloc, el principi de licitud de l'article 5.1.a) RGPD segons el qual tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat. Per considerar el tractament lícit, l'RGPD estableix la necessitat que concorri alguna de les bases jurídiques de l'article 6.1.

En l'àmbit de les administracions públiques, la captació d'imatges amb finalitats de videovigilància pot trobar habilitació en la base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD, segons el qual el tractament de dades pot ser lícit si *“es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento”*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de l'LOPDGDD, el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquesta base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

L'article 22 LOPDGDD legitima la captació d'imatges quan tingui per objecte garantir la seguretat de les persones i béns així com les seves instal·lacions. Així l'article 22 estableix:

“1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, poden dur a terme el tractament d'imatges a través de sistemes de càmeres o videocàmeres amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones i béns, així com de les seves instal·lacions.

2. Només es poden captar imatges de la via pública en la mesura en què sigui imprescindible per a la finalitat que esmenta l'apartat anterior.

No obstant això, és possible la captació de la via pública en una extensió superior quan sigui necessari per garantir la seguretat de béns o instal·lacions estratègics o d'infraestructures vinculades al transport, sense que en cap cas pugui suposar la captació d'imatges de l'interior d'un domicili privat.

[...]

Cal tenir en consideració que el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, atribueix als municipis competències per a la promoció i la gestió d'habitatges (article 66.3.f)).

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en el seu article 4 configura com a servei d'interès general les activitats vinculades al proveïment d'habitatges destinats a polítiques socials i preveu que “(...) *tenen la condició d'habitatges socials els habitatges que aquesta llei defineix com a destinats a polítiques socials, tant si són resultat de processos de nova construcció o de rehabilitació com si s'obtenen en virtut de programes socials de mediació i cessió.* (article 4.2).

En aquest sentit, l'article 8 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, a l'apartat 2.bis, estableix:

“En el marc de les competències de promoció i gestió de l'habitatge de protecció pública a què fa referència l'apartat 2, els ens locals exerceixen les funcions següents:

a) L'encàrrec dels projectes d'edificació sobre sòls de titularitat municipal o sobre els que tingui disponibilitat per a la construcció d'habitatges de protecció pública, la licitació i l'execució de les obres.

b) La definició dels criteris i procediments d'adjudicació dels habitatges promoguts pels ens locals i la selecció de les persones adjudicatàries dels habitatges.

c) La gestió dels habitatges promoguts pels ens locals en règim de lloguer i el seu manteniment.

d) L'execució dels programes i línies d'actuació que defineix aquesta llei o els plans d'habitatge, amb la finalitat d'incrementar el parc d'habitatges de titularitat o gestió municipal.”

D'acord amb l'exposat, l'habilitació per al tractament de dades provinents de la videovigilància a partir de la base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD, es pot trobar justificada en les competències que la normativa de règim local i la normativa d'habitatge atribueix als municipis en matèria d'habitatge social i l'article 22.1 de l'LOPDGDD en la mesura que el sistema de càmeres de videovigilància estigui instal·lat en espais tancats i delimitats i tingui com a finalitat la prevista a l'article 22 LOPDGD (preservar la seguretat de les persones i béns, així com de les seves instal·lacions).

IV

Al marge de la necessitat de disposar d'una base jurídica per a la instal·lació del sistema de videovigilància, que com hem exposat es podria trobar en l'article 22 LOPDGD en relació amb l'article 6.1.e) RGPD, l'adequació del tractament a la normativa de protecció de dades també requereix complir amb la resta dels principis i les obligacions establertes a l'RGPD i LOPDGD i, en especial, la Instrucció 1/2009.

Amb caràcter general la pertinença o no d'utilitzar un determinat sistema de videovigilància, des de la perspectiva de la protecció de dades, ha de respondre a una valoració i una ponderació prèvies, que ha de tenir en compte, entre d'altres, l'afectació dels drets de la ciutadania i el compliment dels principis i garanties de la normativa de protecció de dades. Tal com s'estableix al punt 23 de les Directrius 3/2019 sobre el tractament de dades personals mitjançant dispositius de vídeo: *“Antes de instalar un sistema de videovigilancia, el responsable del tratamiento debe examinar siempre de forma crítica si dicha medida es en primer lugar adecuada para lograr el objetivo deseado y, en segundo lugar, si es adecuada y necesaria para su fin. Solo se debe optar por las medidas de videovigilancia si la finalidad del tratamiento no pudiera lograrse razonablemente por otros medios que sean menos intrusivos para los derechos y libertades fundamentales del interesado.”*

A aquests efectes, i d'acord amb el principi de responsabilitat proactiva (art. 5.2 RGPD) jugarà un paper essencial la Memòria a què es refereix l'article 10 de la Instrucció 1/2009, atès que serà en aquesta memòria on el responsable del tractament, abans de l'inici del tractament ha de documentar el compliment dels aspectes que tot seguit s'analitzaran.

Així, en resposta a la consulta relativa al procediment a seguir en relació amb la instal·lació de videovigilància en els immobles de titularitat municipal, l'elaboració de la Memòria a què es refereix l'article 10 de la Instrucció 1/2009 seria un tràmit necessari que el responsable del tractament hauria d'elaborar i documentar convenientment. Cal tenir en compte que el resultat de l'anàlisi de la memòria podria donar lloc a considerar que la mesura que es vol adoptar no supera el judici de proporcionalitat per resultar una mesura altrament intrusiva per als drets de les persones interessades, que no es justifica per la finalitat del tractament.

Pel que fa al principi de limitació de la finalitat (art. 5.1.b) RGPD). De forma prèvia a la instal·lació del sistema de videovigilància, l'Ajuntament ha de justificar la finalitat del tractament (com ara, perquè s'han patit prèviament actes vandàlics que han danyat el patrimoni municipal, o que la zona on troben els edificis tenen uns determinats nivells d'inseguretat ciutadana que justifiquen la necessitat de prendre mesures per protegir el patrimoni municipal, etc.) i en quina mesura suposaria una millora en la seguretat i conservació del patrimoni, fent referència al fet que la finalitat esmentada no pugui assolir-

amb altres mitjans que, sense exigir esforços desproporcionats, resultin menys intrusius per als drets de les persones.

La concreció d'aquests aspectes resulta essencial per poder analitzar la legitimitat del sistema.

Cal tenir present que les imatges enregistrades amb la finalitat de videovigilància no poden ser tractades posteriorment per a finalitats incompatibles, llevat que concorri una base jurídica suficient (art. 6.1 RGPD).

A més, d'acord amb el principi de minimització (art. 5.1.c) RGPD) les imatges captades pel sistema de videovigilància han de ser les adequades pertinents i limitades a la finalitat de videovigilància.

A tal efecte, en primer terme, cal establir de forma clara si el sistema de videovigilància, a més de les imatges, també registrarà la veu i en quina mesura aquest tractament és necessari respecte a la finalitat del tractament concret que es vol portar a terme. D'acord amb la informació aportada, i tenint en compte la naturalesa d'aquest espai, no semblaria justificada la captació de sons.

Igualment, resulta essencial valorar a la llum d'aquests principis altres aspectes com la ubicació concreta de les càmeres, el seu camp de visió, el grau de definició de la càmera, etc.

Per altra banda, i sens perjudici de les consideracions fetes des del punt de vista del principi de finalitat, tenint en compte que l'Ajuntament vol instal·lar el sistema de videovigilància en zones comunes d'habitatges socials, cal que es valori en quina mesura és possible que siguin tractades categories especials de dades personals d'acord amb l'article 9.1 de l'RGPD o bé altres dades personals sobre les quals calgui tenir especial cura en el seu tractament, per exemple, respecte de menors i de persones que es troben en situació d'especial vulnerabilitat com serien les persones que accedeixen al lloguer social (per la seva especial situació econòmica, per ser víctimes de violència de gènere, etc.)

Respecte al principi de limitació del termini de conservació (art. 5.1.e) RGPD). El responsable del tractament ha de tenir en consideració que les imatges captades han de mantenir-se de manera que la identificació dels interessats sigui possible només durant el temps necessari per assolir la finalitat del tractament.

A aquest efecte, l'article 22.3 de l'LOPDGDD disposa que:

“Les dades s’han de suprimir en el termini màxim d’un mes des de la seva captació, excepte quan s’hagin de conservar per acreditar la comissió d’actes que atemptin contra la integritat de persones, béns o instal·lacions. En aquest cas, les imatges s’han de posar a disposició de l’autoritat competent en un termini màxim de setanta-dues hores des que es tingui coneixement de l’existència de la gravació.

No és aplicable a aquests tractaments l’obligació de bloqueig que preveu l’article 32 d’aquesta Llei orgànica”.

Així mateix, en atenció al principi d'integritat i confidencialitat (art. 5.1.f) RGPD), el responsable del tractament haurà de garantir que les imatges captades s'han de tractar de manera que la seva seguretat estigui garantida adequadament, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit i contra la seva pèrdua, destrucció o dany accidental, mitjançant les mesures tècniques i organitzatives apropiades.

A tal efecte, l'Ajuntament ha d'adoptar les mesures de seguretat que siguin exigibles d'acord amb les previsions de l'article 32 de l'RGPD i l'Esquema Nacional de Seguretat, d'acord amb la disposició addicional primera de l'LOPDGDD). A aquests efectes, i sens perjudici de les mesures que resultin necessàries a la vista de l'anàlisi de riscos que cal fer, en qualsevol cas, cal tenir en compte les característiques del sistema, entre d'altres:

- Condicions tècniques completes de les càmeres i d'altres elements.
- Si les càmeres disposen de ranures o connexions per a dispositius d'emmagatzemament extern.
- Si les càmeres són fixes o mòbils. Si es capten imatges en un pla fix o mòbil.
- Si es disposa de la possibilitat d'obtenir primers plans en el moment de la captació o un cop enregistrades les imatges.
- Si les imatges es visionen directament o només s'enregistren, amb accés limitat a determinats supòsits.
- Si la captació, i si escau l'enregistrament, es fa de manera continuada o discontinua. Si les imatges es transmeten.
- Previsions relatives als mecanismes d'identificació i de dissociació per atendre l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.
- En el cas que es gravi la veu, la distància a què es pot registrar.

A la vista d'aquestes circumstàncies caldrà aplicar les mesures de seguretat derivades de l'anàlisi de riscos, tenint en compte especialment les previsions de l'article 21 de la Instrucció 1/2009.

Finalment, en els tractaments de videovigilància té una transcendència important atendre al principi de transparència (art. 5.1.a) RGPD), en el sentit de donar compliment al deure d'informació als afectats

En concret, segons disposa l'article 22.4 de l'LOPDGDD:

“El deure d'informació que preveu l'article 12 del Reglament (UE) 2016/679 s'entén complert mitjançant la col·locació d'un dispositiu informatiu en un lloc prou visible amb la identificació, almenys, de l'existència del tractament, la identitat del responsable i la possibilitat d'exercir els drets que preveuen els articles 15 a 22 del Reglament (UE) 2016/679. També es pot incloure en el dispositiu informatiu un codi de connexió o una adreça d'Internet amb aquesta informació.

En tot cas, el responsable del tractament ha de mantenir a disposició dels afectats la informació a què es refereix el Reglament esmentat.”

Així, caldrà informar les persones afectades de manera clara i permanent sobre l'existència de càmeres per garantir-ne el coneixement abans de l'entrada a la zona de captació de la imatge, seguint els criteris d'emplaçament, nombre, contingut i disseny establerts a l'article 12 de la Instrucció 1/2009, així com facilitant la resta de la informació que exigeix l'RGPD

(arts. 13 i 14, als que ens remetem), per un altre mitjà d'acord amb el que preveu l'esmentat article 12.

En relació amb el dret d'informació caldrà analitzar, també, la conveniència d'efectuar una comunicació prèvia a les juntes administradores a què fa referència l'article 107.3 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en el cas que aquestes estiguin constituïdes (*"En els edificis d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer o en una altra forma de cessió d'ús, els veïns titulars d'un habitatge o d'un local han de constituir juntes administradores, integrades per tots i cadascun d'ells, amb l'objectiu de vetllar per la conservació i el manteniment adequats dels espais i els serveis comuns, i d'afavorir una millor convivència veïnal."*

V

A més d'aquestes consideracions la Memòria ha de definir les responsabilitats de cada agent que intervindrà en el tractament, sigui com a responsable del tractament (determinació del responsable, dels operadors del sistema, responsable de seguretat, les persones al servei de l'Ajuntament que tenen accés a les imatges, etc.), o bé com a encarregat del tractament (art. 4.8 RGPD) en cas que hagi d'intervenir-hi una tercera entitat per compte de l'Ajuntament. En el cas que hagi d'intervenir un encarregat del tractament caldrà establir l'acord o contracte a què es refereix l'article 28 RGPD.

En aquest punt, en relació amb la consulta concreta sobre si pot ser la policia local qui exerceixi el control de les càmeres del sistema de videovigilància cal posar de manifest que aquesta és una qüestió organitzativa i competencial que ha d'analitzar i determinar també l'ajuntament en la corresponent memòria.

D'entrada, ateses les competències que la normativa policial atribueix a la policia local i les competències de l'alcalde com a encarregat de la direcció superior de la policia local (article 51.1.i) TRLMRLC), es podria considerar aquesta possibilitat.

Així, l'article 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, i en el mateix sentit l'article 53 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat enumeren les funcions que tenen atribuïdes les policies locals. En concret l'article 11 de la Llei 16/1991, estableix:

"Corresponen a les policies locals, en llur àmbit d'actuació, les funcions següents:

a) Protegir les autoritats de les corporacions locals i vigilar i custodiar els edificis, les instal·lacions i les dependències d'aquestes corporacions.

b) Ordenar, senyalitzar i dirigir el trànsit en el nucli urbà, d'acord amb el que estableixen les normes de circulació.

c) Instruir atestats per accidents de circulació esdevinguts dins el nucli urbà, en el qual cas han de comunicar les actuacions dutes a terme a les forces o els cossos de seguretat competents.

d) Exercir de policia administrativa, a fi d'assegurar el compliment dels reglaments, de les ordenances, dels bans, de les resolucions i de les altres disposicions i actes municipals, d'acord amb la normativa vigent.

e) Exercir de policia judicial, d'acord amb l'article 12 i amb la normativa vigent.

- f) *Dur a terme diligències de prevenció i actuacions destinades a evitar la comissió d'actes delictuosos, en el qual cas han de comunicar les actuacions dutes a terme a les forces o els cossos de seguretat competents.*
- g) *Col·laborar amb les forces o els cossos de seguretat de l'Estat i amb la Policia Autònoma en la protecció de les manifestacions i en el manteniment de l'ordre en grans concentracions humanes quan siguin requerides a fer-ho.*
- h) *Cooperar en la resolució dels conflictes privats, quan siguin requerides a fer-ho.*
- i) *Vigilar els espais públics.*
- j) *Prestar auxili en accidents, catàstrofes i calamitats públiques, participant, d'acord amb el que disposen les lleis, en l'execució dels plans de protecció civil.*
- k) *Vetllar pel compliment de la normativa vigent en matèria de medi ambient i de protecció de l'entorn.*
- l) *Dur a terme les actuacions destinades a garantir la seguretat viària en el municipi.*
- m) *Qualsevol altra funció de policia i de seguretat que, d'acord amb la legislació vigent, els sigui encomanada.”*

Les funcions de vigilància i custòdia dels edificis, les instal·lacions i les dependències de les corporacions locals, ha estat objecte d'anàlisi pels tribunals en diferents sentències que conclouen que aquestes funcions s'han d'interpretar en sentit ampli en relació amb els béns municipals. Així la Sentència 2706/2005 Tribunal Superior de Justícia de Castella i Lleó, posava de manifest que:

TERCERO.- El artículo 53 a) de la Ley Orgánica 2/1986 contempla como un cometido del cuerpo de policía local la vigilancia o custodia de sus edificios e instalaciones. Por su parte, el apartado a) del artículo 6º.1 del Decreto autonómico 55/1997 prevee el de vigilar y custodiar sus edificios, instalaciones y demás bienes municipales.
De estas normas resulta que un policía local tiene asignada la atribución de vigilancia y la custodia de bienes municipales, entendiéndolo por lo primero velar o atender al cuidado de aquellos, mientras que por lo segundo la guarda con celo o diligencia de esos bienes. Desde esta perspectiva y a falta de prueba procesal que demuestre que las dependencias locales del demandado están vigiladas o custodiadas por empleados del Ayuntamiento cuyo cometido estuviere estrechamente vinculado a tales bienes, dentro de aquellas tareas de vigilancia y custodia estará comprendida la apertura y cierre como algo consustancial o derivado de ellas: quien vigila y guarda también procurará sobre el acceso de personas al inmueble o dependencia sobre el que las primeras actividades se realizan.

En aquest mateix sentit el Tribunal Superior de Justícia de Madrid en la Sentència núm. 1118/2014 de 22 desembre:

“En igual sentido la Sentencia dictada por el Tribunal Superior de Justicia del País Vasco el 25 de mayo de 2001 (JUR 2001, 303745) en el recurso 2186/1997 (Roj: CENDOJ STSJ PV 2961/2001 - ECLI:ES:TSJPV:2001:2961) que indica que A tal efecto conviene recordar que el art. 53.1,a) de la LO 2/86 (RCL 1986, 788) establece que: Los Cuerpos de Policía Local deberán ejercer las siguientes funciones: a) Proteger a las autoridades de las Corporaciones Locales y vigilancia o custodia de sus edificios e instalaciones. Por su parte el art. 27.1 de Ley 4/92 (LPV 1992, 268) dice: Los Cuerpos de Policía Local ejercen las siguientes funciones: a) Proteger a las autoridades de los municipios y vigilancia o custodia de sus edificios e instalaciones. Pues bien, a la vista

*de la descripció de las funciones contenidas en los textos legales mencionados y las ordenadas por el decreto impugnado no puede prosperar el alegato del recurrente en orden a poner de manifiesto que dentro de las funciones que recoge el art. 53 de la L.O. 2/86 (RCL 1986, 788) no recogen las de apertura y cierre de las verjas, puertas y demás accesos a los edificios e instalaciones de propiedad municipal, **pues a este efecto debe significarse que lo que no puede pretenderse es que dichos textos legales recojan una por una y pormenorizadamente todas y cada una de las funciones que estén encomendadas a la Policía Municipal**; siendo así que, además, del examen de las funciones descritas en los arts. 53 de la Ley 2/86, como de las del art. 27 de la Ley 4/92, y en las que se consignan las funciones a desempeñar, todas ellas descritas, como no podía ser de otro modo, de una manera genérica, ante la imposibilidad de concretar una por una las labores de vigilancia y custodia, se advierte sin dificultad que las labores encomendadas por el decreto impugnado no son más que el mero desarrollo y concreción de aquellas, en contra de lo que por el recurrente se propugna. En atención a todo ello debe establecerse que, en realidad, no le falta razón a la Administración cuando, en el escrito de contestación a la demanda, pone de manifiesto que **las labores de cierre y apertura de las verjas, puertas y demás accesos a los edificios e instalaciones de propiedad municipal se encuentran comprendidas dentro de la función amplia de custodia y vigilancia de los edificios e instalaciones de propiedad municipal**, debiendo concluirse, en suma, que en absoluto aparece acreditado que el actor realice funciones distintas de las reseñadas en el art. 53.1 de la Ley 2/86, decayendo así el único motivo de impugnación del presente recurso. En igual sentido la Sentencia de dicho Tribunal Superior de Justicia del País Vasco de 14 de abril de 2001 (JUR 2001, 301403) dictada en el recurso 2184/1997 (Roj: CENDOJ : STSJ PV 2168/2001-ECLI:ES:TSJPV:2001:2168)*

Ambdues sentències analitzades utilitzen una terminologia genèrica pel que fa als béns municipals sobre els quals recauen aquestes funcions sense diferenciar, en principi, si fan referència a béns de domini públic o a béns patrimonials de les entitats locals (articles 2 a 8 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.).

En definitiva, la normativa de protecció de dades no impedeix que l'ajuntament, o, si escau, l'empresa pública que exerceix les competències municipals, com a responsable del tractament, encarregui el control de les càmeres del sistema de videovigilància a què fa referència la consulta i per a la finalitat concreta per a la qual es vol implantar, a la policia local.

VI

El responsable del tractament ha de tenir en consideració també altres qüestions com les derivades de l'obligació portar un registre de les activitats del tractament (RAT), que haurà de contenir la informació que detalla l'article 30, apartat 1, de l'RGPD. Així com de l'obligació de publicar per mitjans electrònics un Inventari de tractaments que inclogui la informació a què es refereix l'article 30.1 de l'RGPD, a més de la base legal del tractament (article 31.2 LOPDGDD)

Per tant, l'Ajuntament o l'empresa pública gestora haurà d'incorporar al RAT i, si s'escau, a l'inventari el tractament de dades a través del sistema de videovigilància que s'estableixi en els termes previstos a la normativa de protecció de dades (art. 30 RGPD i 31 LOPDGDD).

Finalment, cal tenir en consideració que l'article 35.1 de l'RGPD estableix l'obligació dels responsables del tractament de dur a terme amb caràcter previ a l'inici del tractament, una avaluació d'impacte de la privacitat quan sigui probable que per la seva naturalesa, abast, context o fins comportin un alt risc pels drets i llibertats de les persones físiques, alt risc que, segons el mateix RGPD, es veu incrementat quan els tractaments es realitzen utilitzant "noves tecnologies".

L'apartat 3 del mateix article 35 de l'RGPD, estableix que l'AIPD es requerirà en diversos supòsits, entre d'altres, en el cas que es dugui a terme una "*observació sistemàtica a gran escala d'una zona d'accés públic*" (art. 35.3.c) RGPD), quan es fan servir sistemes de videovigilància a gran escala.

En el cas que ens ocupa sembla que el tractament no reuniria les consideracions que poden requerir l'elaboració d'una avaluació d'impacte atès que no consta que es refereixi a una captació a gran escala, que comporti l'observació sistemàtica d'espais públics, que hi hagi un ús especialment invasiu de noves tecnologies (captació de la veu a distància, reconeixement facial, etc.), tot i que no es pot descartar que no afecti col·lectius especialment vulnerables. No obstant això, l'anàlisi de si cal o no dur a terme una avaluació d'impacte l'ha de fer el responsable del tractament a la vista de les circumstàncies del cas concret i a la vista de les circumstàncies que es preveuen no només a l'article 35.3 RGPD sinó també a l'article 28 de l'LOPDGDD i de la Llista de tipus d'operacions de tractament que s'han de sotmetre a AIPD publicada per aquesta Autoritat.

En el cas que s'hagi de fer una AIPD, convé tenir en compte la Guia pràctica sobre l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, d'aquesta Autoritat disponible al web de l'Autoritat.

També caldrà tenir en compte que d'acord amb l'article 36 de l'RGPD el responsable del tractament, quan el resultat de l'avaluació mostri que comporta un alt risc pot efectuar una consulta prèvia a l'APDCAT, per tal que aquesta l'assessori sobre les mesures per mitigar l'esmentat risc.

En el cas que es faci una AIPD, no seria necessari fer la Memòria a què ens hem referit, en la mesura que l'anàlisi de riscos incorpori ja tots els elements que han de constar a la memòria.

Conclusió

La instal·lació d'un sistema de videovigilància en edificis de propietat municipal destinats a lloguer social podria tenir com a base jurídica l'article 6.1.e) de l'RGPD, justificada en les competències que la normativa de règim local i la normativa d'habitatge atribueix als municipis en matèria d'habitatge social i l'article 22.1 de l'LOPDGDD, en la mesura que el sistema de càmeres de videovigilància estigui instal·lat en espais tancats i delimitats i tingui com a finalitat preservar la seguretat de les persones i béns, així com de les seves instal·lacions.

El responsable del tractament ha d'elaborar una Memòria, en els termes de l'article 10 de la Instrucció 1/2009, on es descriu de manera detallada les característiques del tractament

que es vol dur a terme i es faci la ponderació necessària per determinar si la mesura supera el judici de proporcionalitat.

Si la mesura supera el judici de proporcionalitat l'ajuntament podria encarregar a la policia local el control de les càmeres del sistema de videovigilància.

Barcelona, 10 de Novembre de 2022